

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 7493

Doknr.
766222

Dato
25-10-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 28. september 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 447 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 447:

"Vil ministeren redegøre for, hvor nidkære kommunerne må være, når de skal udmåle hjælp til borgere med handicap, når det i artiklen "Jens kan ikke bevæge sig fra halsen og ned. Kommunen vil have ham til at tage tid på, hvor lang tid det tager", bragt på politiken.dk den 26. sep. 2023, f.eks. beskrives, at hans kone skal redegøre for, hvor lang tid det tager denne at made ham, pudse hans næse og tørre hans øjne?"

Svar:

Jeg vil gerne indledningsvis gøre det helt klart, at borgerne i mødet med det offentlige skal behandles ordentligt og med en grundlæggende respekt for den enkeltes værdighed. Dette gælder naturligvis også i forbindelse med kommunens sagsoplysning forud for en afgørelse om hjælp efter serviceloven eller ved revurdering af hjælpebehovet.

Ifølge lovgivningen har kommunen ansvaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt til, at der kan træffes afgørelse. Dette følger af den forvaltningsretlige officialmaksime (undersøgelsesprincippet) og fremgår udtrykkeligt af § 10 i retssikkerhedsloven. Det vil afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag, hvornår sagen er oplyst tilstrækkeligt til, at der kan træffes en afgørelse.

Lovgivningen indeholder ikke regler om, hvilken fremgangsmåde kommunen kan eller skal anvende i forbindelse med tilvejebringelse af oplysninger i en sag.

Rammerne for sagsoplysningen er imidlertid begrænset af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglighed og proportionalitet. Det betyder for det første, at kommunen skal have et sagligt formål med at indhente eller tilvejebringe bestemte oplysninger. Kommunen må altså ikke indhente irrelevante oplysninger. For det andet betyder det, at det "indgreb" eller besvær, det udgør for borgeren, at oplysningen indhentes eller tilvejebringes skal være proportionalt, dvs. stå mål med, hvad kommunen kan få ud af oplysningen.

Herudover kan Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt den europæiske menneskerettighedskonvention og FN's Handicapkonvention, også begrænse rammerne for sagsoplysningen. Det er bl.a. hensynet til borgerens privatliv.

Der er således intet i lovgivningen, der forpligter kommunerne til at anvende stopursundersøgelser, hvor der tages tid på de enkelte hjælpeopgaver. Noget sådant kan ikke generelt anses som nødvendigt for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om hjælp, eller at et hjælpebehov kan revurderes.

Kommunerne har pligt til at følge op i de enkelte sager for at sikre, at den bevilgede hjælp fortsat opfylder sit formål. Jeg vil gerne gøre det klart, at revurderinger af hjælpebehovet ikke skal ses som en øvelse i at finde mulige besparelser, som artiklen giver udtryk for. Jeg forventer generelt, at kommunerne anvender ressourcerne hensigtsmæssigt ud fra en vurdering af tilstrækkelig belysning af sagerne.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister